

bærer forslaget faktisk en lempelse. Det synes jeg man skal være opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Dér, hvor lempelsen for alvor ligger, er for omsætninger under 1 mio. kr., nogle ganske små virksomheder, som ikke har den store betydning. Men der er en lang række små virksomheder med langt over 5 mio. kr. i omsætning og med få ansatte. Der er mange omsætningstunge virksomheder. Det er dem, der kommer i klemme i det her, og det er et problem.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Alle økonomiske indgreb siden krigen har ramt de laveste indkomster hårdest. De har nedskåret på den offentlige service. Måske skal man gøre en undtagelse med den midlertidige momsnedsettelse i 1975, men den førte som bekendt til en økonomisk katastrofe og blev ophævet igen. Linjen har været klar: Mellem 20 og 30 økonomiske indgreb siden krigen har alle sammen vendt den tunge ende nedad.

Denne gang er det modsat. Lave indkomster friholdes, og for manges vedkommende får de oven i købet en gevinst ud af indgrebet, mens høje indkomster mister nogle af de skattelettelser, som de har fået her i de senere år. Det er ikke på nogen måde en revolution, det er ikke på nogen måde socialisme, men det er et lille skridt i den rigtige retning.

Jeg vil oven i købet sige, at det, der sker her, er så fornuftigt og i så dyb overensstemmelse med valgløfter, og hvad folk siger de gerne vil, at Venstre og De Konservative har vanskeligt ved seriøst at kritisere det. Det er også derfor, vi har noteret os, at Venstre og De Konservative i stedet for har måttet gribe til lidt kommunistforskrækkelse og til en masse sludder om socialisme, som de overhovedet ikke har forstand på. Det her har ikke noget med socialisme at gøre, alene af den grund at socialisme selvfølgelig er meget mere end lidt omfordeling.

Socialisme betyder, at ingen kan berige sig på andres bekostning. I dag er det jo sådan, at hvis man ejer virksomheder, aktier, værdipapirer, jord, fast ejendom, jamen så kan man berige sig, blive rigere på det arbejde, som andre udfører.

Det er det, vi gerne vil stoppe: at nogle kan berige sig på andres arbejde.

Socialisme betyder, at der er arbejde til alle, ikke som i det her samfund, hvor økonomien bryder sammen, hvis alle kommer i arbejde. Vi har det jo sådan her, at kommer flere i arbejde, falder arbejdsløsheden for meget, så taler man om flaskehalse, og så gribes der straks ind for at sørge for, at arbejdsløsheden stiger lidt igen. Socialisme giver plads til alle. Det er en af forskellene på det her samfund og et socialistisk samfund.

Men frem for noget andet af det, jeg har nævnt, betyder socialisme mere demokrati. Socialisme betyder et opgør med det system, hvor de, der ejer mest, bestemmer mest. Vi har jo set det så tydeligt også i det her forløb, at de, der ejer mest – og det er specielt A.P. Møller, der har været på banen, og som i virkeligheden har været i stand til at sætte Folketinget på plads – bestemmer mest. Sådan er det her system. Socialisme er det modsatte. Og når det gik så gruelig galt, som det jo gjorde i Sovjetunionen og de andre socialistiske lande, jamen så var det først og fremmest, fordi man i de lande glemte, at socialisme betyder mere demokrati.

Men tilbage til pinsepakken, der altså ikke har noget med socialisme at gøre, men bare er nogle justeringer i den rigtige retning.

Flere af justeringerne svarer meget nøje til, hvad Enhedslisten ønsker af ændringer i vores skattesystem. Det gælder f.eks. det med, at fradragene bliver mindre værd. Det glemmes tit i debatten – man taler, som om fradrag er noget, der er til fordel for alle folk, og så glemmer man, at fradrag i det væsentlige er asociale. Det er de, fordi fradrag er noget, man har mest af, hvis man tjener mange penge, og som man har mindst af, hvis man tjener få penge.

Desuden er det sådan skruet sammen, at jo højere indkomst man har, jo større skatterabat får man på et fradrag. Værdien af et fradrag er mest værd for dem, der tjener mest. Derfor er fradrag grundlæggende asociale og med til at ødelægge den progression, der burde være i et skattesystem, hvor de, der tjener mest, også betaler mest.

Det er det, der gør, at en højtlønnet DJØF'er i dag får et større skattetilskud til sit a-kassekontingent end den arbejdsløse. Det er det, der gør, at den, der har renter, om det så er fra studielån eller fra bolig, får et større tilskud til sin